

अशुभेषुकर्मसूपस्थितेषु प्राग्दत्तमपिराज्यादिकं प्रच्छिदंति हरंति ॥ १६ ॥ भूमौ पतितः ब्राह्मणहितार्थी ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
तत्र देवाः प्रयच्छन्ति राज्यानि च धनानि च ॥ शुभैः कर्मभिरारब्धाः प्रच्छिदंत्यशुभेषु च ॥ १६ ॥ पश्यतामथ यक्षाणां कुण्डधारो महाद्युतिः ॥ निपत्य पतितो भूमौ दे-
वानां भरतर्षभ ॥ १७ ॥ ततस्तदेव वचनान्मणिभद्रो महामनाः ॥ उवाच पतितं भूमौ कुण्डधार किमिष्यते ॥ १८ ॥ कुण्डधार उवाच यदि प्रसन्ना देवामेभक्तो
यं ब्राह्मणो मम ॥ अस्यानुग्रहमिच्छामि कृतं किंचित्सुखोदयं ॥ १९ ॥ ततस्तं मणिभद्रस्तु पुनर्वचनमब्रवीत् ॥ देवानामेव वचनात्कुण्डधारं महाद्युतिं ॥ २० ॥
मणिभद्र उवाच उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते कृतकृत्यः सुखी भव ॥ धनार्थी यदि विप्रो यं धनमस्मै प्रदीयतां ॥ २१ ॥ यावद्भनं प्रार्थयते ब्राह्मणोऽयं स खातव ॥
देवानां शासनात्तावदसंख्येयं ददाम्यहं ॥ २२ ॥ विचार्य कुण्डधारस्तु मानुष्यं चलमध्रुवं ॥ तपसे मतिमाधत्त ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर ॥ २३ ॥ कुण्डधार उवाच
नाहं धनानि याचामि ब्राह्मणाय धनं प्रद ॥ अन्यमेवाहमिच्छामि भक्तायानुग्रहं कृतं ॥ २४ ॥ पृथिवीं रत्नपूर्णां वामहृद्वारत्नसंचयं ॥ भक्ताय नाहमिच्छामि भवेदे-
षतु धार्मिकः ॥ २५ ॥ धर्मेऽस्य रमतां बुद्धिर्धर्मचैवोपजीवतु ॥ धर्मप्रधानो भवतु ममैषोऽनुग्रहो मतः ॥ २६ ॥ मणिभद्र उवाच सदा धर्मफलं राज्यं सुखानि
विविधानि च ॥ फलान्येवायमश्नातु कायक्लेशविवर्जितः ॥ २७ ॥ भीष्म उवाच ततस्तदेव बहुशः कुण्डधारो महायशः ॥ अभ्यासमकरोद्धर्मे ततस्तुष्टा-
स्तु देवताः ॥ २८ ॥ मणिभद्र उवाच प्रीतास्ते देवताः सर्वा द्विजस्यास्य तथैव च ॥ भविष्यत्येष धर्मात्मा धर्मे चाधास्य ते मतिः ॥ २९ ॥ ततः प्रीतो जलधरः कृ-
तकार्यो युधिष्ठिर ॥ ईप्सितं मनसो लब्ध्वा वरमन्यैः सुदुर्लभं ॥ ३० ॥ ततोऽपश्यत् चीराणि सूक्ष्माणि द्विजसत्तमः ॥ पार्श्वतोऽभ्याशतो न्यस्तान्यथ निर्वेदमागतः ॥
॥ ३१ ॥ ब्राह्मण उवाच अयं न सुरुतं वेत्ति को न्वन्यो वेत्स्यते कृतं ॥ गच्छामि वनमेवाहं वरं धर्मेण जीवितुं ॥ ३२ ॥ भीष्म उवाच निर्वेदा देवतानां च
प्रसादान्सद्विजोत्तमः ॥ वनं प्रविश्य सुमहत्तप आरब्ध्वांस्तदा ॥ ३३ ॥ देवतातिथिशेषेण फलमूलाशनो द्विजः ॥ धर्मे चास्य महाराज दृढा बुद्धिर जायत ॥ ३४ ॥
त्यक्त्वा मूलफलं सर्वं पर्णाहारो भवद्विजः ॥ पर्णं त्यक्त्वा जलाहारः पुनरासीद्विजस्तदा ॥ ३५ ॥
॥ २७ ॥ धर्मे धर्मनिमित्तं अभ्यासं पुनः पुनर्धर्ममेव विप्रार्थमयाचत तेन कामस्तदर्थो धर्मोऽर्थश्चेति त्रयमपि तुच्छं निष्कामधर्म एव श्रेयानित्याख्यायिका तात्पर्यमुक्तं भवति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ चीराणि
अपश्यत् उपादेयत्वेनैक्षत विरक्तो भूदित्यर्थः शेषं स्पष्टार्थं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥